

[Gade]

efter debatten i dag, men det er der i hvert fald i de udtalelser, udenrigsministeren er kommet med, noget der tyder på.

At udenrigsministeren har lagt navn til denne politik, er forståeligt, men det er en kilde til stadig forundring hos mig, hvad Socialdemokraterne vil i denne alliance, eller for at undre mig lidt mere konkret: Hvad mener mon hr. Svend Auken, når han til intet mindre end Den Grimme Ælling slår fast, at en socialdemokratisk regering vil føre den samme udenrigspolitik som den nuværende regering?

I SF har vi ikke megen respekt for denne såkaldte nye Europapolitik, som den forsøges markedsført også af udenrigsministeren her i dag. Det er nemlig i virkeligheden den ældgamle. At den så efter vores opfattelse heller ikke tager udgangspunkt i de voldsomme udfordringer, som Europa står over for netop nu, gør den bare desto svagere. Jeg tænker her på spørgsmålet om, hvordan vi kan skabe et åbent samarbejdende Europa og modvirke nye skel og modsætninger i en ny europæisk orden, der omfatter hele Europa. Det burde i stedet for fransk-tyske unionsaftaler være det danske krav i alle diskussioner i EF.

Den økonomisk-monetære union, som tidligere lignede et tog på skinner, ligner nu mere et helt jernbaneterræn, men alligevel vil man fastholde køreplanen. På Dagbladet Børsens høring om økonomisk-monetær union forleden dag er nationalbankdirektøren citeret for at kalde anden fase for noget kludder, og vismændene er i deres sidste rapport fra denne måned fortsat med at fremhæve den række af problemer, som et stort flertal i Folketinget tilsyneladende ikke vil se.

Jeg vil godt spørge, hvad regeringen mener om følgende citat fra vismandsrapporten:

»På den anførte baggrund er det et åbent spørgsmål, om en effektiv centralisering eller koordinering vil kunne etableres og opretholdes, uden at der sker en overførsel af finanspolitisk kompetence til et overnationalt beslutningscenter.«

Mener regeringen fortsat, at man kan sige til folk, at den økonomisk-monetære union kan gennemføres, uden at der etableres fælles finanspolitik, hvad jo er vismændenes synspunkt?

Man kan jo komme langt i politik, og jeg er så kommet dertil, at jeg har tænkt mig at citere

Frank Dahlggaard i en kronik i Berlingske Tidende, hvor han siger:

»Vågn dog op inde på Christiansborg. Det nuværende valutakurssamarbejde er glimrende for Danmark. ØMU'en er en særdeles tvivlsom fidus.«

Jeg mener, vi har undladt en diskussion om økonomisk-monetær union, men måske de nye signaler fra regeringen er et tegn på, at man egentlig har fortrudt sin store begejstring for økonomisk-monetær union.

Jeg har bemærket, at regeringen har fastholdt årstal for indførelse af centralbank og fælles valuta, men jeg vil så spørge, om Socialdemokraterne mener, at den nye linie for den økonomisk-monetære union egentlig logisk fører til, at der skal være tidsfrister på, hvornår man skal gå over til centralbank og økonomisk-monetær union i den endelige fase.

På regeringskonferencerne oplever vi desværre en alliance mellem Spanien og England imod flertalsafgørelser på miljøområdet. Miljøet er sørgeligt underprioriteret i forhandlingerne. Vi vil støtte, at der gøres en kraftig indsats for at få sat miljøet på dagsordenen med flertalsafgørelse og minimumsbestemmelser.

Der er også modstand mod begrebet den sociale dimension. Vi støtter i SF begrebet. EF har givet kapitalen alle frihederne; nu skal miljø, arbejdsmiljø og sociale rettigheder have en chance. Vi støtter flertalsafgørelser, når det gælder minimumsbestemmelser for arbejdsmiljø m.m., men vi synes samtidig, det er vigtigt at opretholde retten til at lave danske overenskomster, og vi synes, det er vigtigt at sikre solidarisk skattefinansierede ydelser fremover.

Vi undrer os over nogle af formuleringerne i det danske memorandum og foreslår, at vi tager nogle grundigere analyser af EF og socialpolitikken.

Det luxembourgske formandskab har fremlagt samlede traktattekster om udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvor sikkerhedspolitikken nu udvides til at omfatte sikkerhedsspørgsmål, som er af forsvarsmæssig betydning, samt etablere en sammenknytning mellem EF's beslutningsorganer og Vestunionen.

Der foreligger samtidig mange forslag om flertalsafgørelser. Jeg synes, det danske memorandumets tekst i sig selv er nok til at afvise de forslag. Efter min opfattelse skulle den være helt klar, og derfor undrer det mig også, at